

TABEL DE CONCORDANȚĂ

DIRECTIVA 2014/42/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană

<p>DIRECTIVA 2014/42/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană</p>	<p>Proiect de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul penal</p>
<p>Articolul 1 Obiect (1) Prezentă directivă instituie norme minime privind înghețarea bunurilor în vederea unei posibile confiscări ulterioare și privind confiscarea bunurilor în materie penală. (2) Prezentă directivă nu aduce atingere procedurilor pe care statele membre le-ar putea utiliza pentru a confisca bunurile în cauză.</p>	<p><i>Nu necesită transpunere.</i></p>
<p>Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1 „produse” înseamnă orice avantaj economic obținut, în mod direct sau indirect, din săvârșirea unei infracțiuni; acesta poate consta în orice tip de bun și include orice reinvestire sau transformare ulterioară a produselor directe, precum și orice beneficii de valoare;</p>	<p><i>Nu necesită transpunere.</i></p>
<p>2 „bunuri” înseamnă bunuri de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, precum și</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>

actele sau instrumentele juridice care dovedesc un titlu sau un drept asupra acestor bunuri;	
3 „instrumente” înseamnă orice obiect utilizat sau destinat a fi utilizat, în orice mod, total sau parțial, la comiterea uneia sau mai multor infracțiuni;	<i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i>
4 „confiscare” înseamnă o deposedare definitivă de bunuri dispusă de o instanță în legătură cu o infracțiune;	<i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i>
5 „înghețare” înseamnă interzicerea temporară a transferului, distrugerii, transformării, înstrăinării, deplasării bunurilor sau asumarea temporară a custodiei sau controlului asupra bunurilor;	<i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i>
6. „infracțiune” înseamnă o infracțiune vizată de oricare dintre instrumentele enumerate la articolul 3. Articolul 3 Domeniu de aplicare Prezenta directivă se aplică infracțiunilor vizate de: Convenția elaborată pe baza articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau (a funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (12) („Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari”); (b) Decizia-cadru 2000/383/JAI a Consiliului din 29) mai 2000 privind consolidarea, prin sancțiuni penale și de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro (13);	<i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i>
(c) Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului din 28) mai 2001 de combatere a fraudei și a falsificării mijloacelor de plată, altele decât numerarul (14);	<i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i>

<p>(d) Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii <u>(15)</u>;</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(e) Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului <u>(16)</u>;</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(f) Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat <u>(17)</u>;</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(g) Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri <u>(18)</u>;</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(h) Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate <u>(19)</u>;</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(i) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului <u>(20)</u>;</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(j) Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului <u>(21)</u>;</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(k) Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>

<p>împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (22), precum și de alte instrumente juridice, dacă respectivele instrumente prevăd în mod specific faptul că prezenta directivă se aplică infracțiunilor armonizate în cadrul acestora.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 4 - Confiscarea (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite confiscarea, totală sau parțială, a instrumentelor și a produselor sau a bunurilor a căror valoare corespunde unor astfel de instrumente sau produse, cu condiția să existe o condamnare definitivă pentru o infracțiune, care poate rezulta și în urma unor proceduri <i>in absentia</i>.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(2) În cazul în care confiscarea în temeiul alineatului (1) nu este posibilă, cel puțin atunci când o astfel de imposibilitate este rezultatul bolii sau al sustragerii persoanei suspectate sau învinuite, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite confiscarea produselor și a instrumentelor în cazurile în care au fost inițiate proceduri penale cu privire la o infracțiune care este susceptibilă să genereze, în mod direct sau indirect, beneficii economice, iar astfel de proceduri ar fi putut conduce la o hotărâre de condamnare în cazul în care persoana suspectată sau învinuită ar fi putut să compare în fața instanței.</p>	<p>Art. II. - Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 5 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>4. La art. 312, după alineatul (1) se introduc două alineate noi, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Procurorul dispune suspendarea urmăririi penale numai dacă, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, apreciază că suspectul sau inculpatul nu ar putea fi audiat la locul unde se află sau prin intermediul videoconferinței ori că audierea lui în acest mod ar aduce atingere drepturilor sale ori bunei desfășurări a urmăririi penale.</p> <p>(1²) Dacă nu se dispune suspendarea urmăririi penale, audierea suspectului sau inculpatului la locul unde se află sau prin videoconferință nu poate avea loc decât în prezența avocatului”.</p> <p>5. La art. 367, după alin. (1) se introduc două alineate noi, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Instanța dispune suspendarea judecării numai dacă, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, apreciază că suspectul sau inculpatul nu ar putea fi audiat la locul unde se află sau prin intermediul videoconferinței ori că audierea lui în acest mod ar aduce atingere</p>

	<p>drepturilor sale ori buneii desfășurări a judecății.</p> <p>(1²) Dacă nu se dispune suspendarea judecății, audierea suspectului sau inculpatului la locul unde se află sau prin videoconferință nu poate avea loc decât în prezența avocatului.</p> <p>6. Alineatul (4) al articolului 367 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(4) Încheierea dată în primă instanță prin care s-a dispus cu privire la suspendarea cauzei poate fi atacată separat cu contestație la instanța ierarhic superioară în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru procuror, părțile și persoana vătămată prezente, și de la comunicare, pentru părțile sau persoana vătămată care lipsește. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.”</p>
<p>Articolul 5</p> <p>Confiscarea extinsă</p> <p>(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite confiscarea, totală sau parțială, a bunurilor unei persoane condamnate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni care este susceptibilă să genereze, în mod direct sau indirect, beneficii economice, atunci când, în baza circumstanțelor cauzei, inclusiv a elementelor de fapt și a probelor disponibile, cum ar fi faptul că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al persoanei condamnate, o instanță consideră că bunurile în cauză au fost obținute din activități infracționale.</p>	<p>Art. 1. - Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>Alineatele (1) și (2) al articolului 112¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele menționate la art. 112, când față de o persoană se dispune condamnarea pentru o faptă susceptibilă să îi procure un folos material și pentru care pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare, instanța își formează convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe disproporția dintre veniturile licite și averea persoanei.</p> <p>(2) Confiscarea extinsă se dispune asupra bunurilor dobândite de persoana condamnată într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței. Confiscarea extinsă poate fi dispusă și asupra bunurilor transferate către terți, dacă aceștia știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului a fost evitarea confiscării.</p>
<p>(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, noțiunea de „infracțiune” include cel puțin următoarele:</p> <p>(a) corupția activă și pasivă din sectorul privat, astfel</p> <p>) cum se prevede la articolul 2 din Decizia-cadru</p>	<p>Art. 1. - Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>Alineatele (1) și (2) al articolului 112¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:</p>

2003/568/JAI, precum și corupția activă și pasivă care implică funcționari ai instituțiilor Uniunii sau ai statelor membre, prevăzută la articolele 2 și 3 din Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari;

(b) infracțiunile legate de participarea la o organizație criminală, astfel cum se prevede la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/841/JAI, cel puțin în cazurile în care infracțiunea a generat beneficii economice;

(c) incitarea sau recrutarea unui copil în scopul participării la spectacole pornografice sau obținerea de foloase sau exploatarea unui copil în orice alt fel în acest scop, în cazul în care copilul a depășit vârsta consimțământului sexual, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/93/UE; distribuirea, diseminarea sau transmiterea de pornografie infantilă, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (4) din directiva respectivă; oferirea, furnizarea sau punerea la dispoziție de pornografie infantilă, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (5) din directiva respectivă; producerea de pornografie infantilă, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (6) din directiva respectivă;

(d) afectarea ilegală a integrității sistemului și a afectarea ilegală a integrității datelor, astfel cum se prevede la articolele 4 și 5 din Directiva 2013/40/UE, în cazul în care au fost afectate un număr semnificativ de sisteme informatice prin utilizarea unui instrument, menționat la articolul 7 din directiva respectivă, conceput sau adaptat în principal pentru scopul respectiv; importul, distribuirea sau punerea la dispoziție în alt mod, cu intenție, a instrumentelor utilizate pentru săvârșirea de infracțiuni, cel puțin atunci când nu reprezintă cazuri minore, astfel cum se prevede la

„(1) Sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele menționate la art. 112, când față de o persoană se dispune condamnarea pentru o faptă susceptibilă să îi procure un folos material și pentru care pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare, instanța își formează convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe disproporția dintre veniturile licite și averea persoanei.

(2) Confiscarea extinsă se dispune asupra bunurilor dobândite de persoana condamnată într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței. Confiscarea extinsă poate fi dispusă și asupra bunurilor transferate către terți, dacă aceștia știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului a fost evitarea confiscării.

Notă: modificările propuse elimină lista, prin urmare se extinde câmpul de aplicare pentru mai multe infracțiuni. În ceea ce privește lista cuprinsă de actul comunitar, infracțiunile acestea se încadrează toate în noile criterii propuse de proiectul de lege.

	<p>articolul 7 din directiva respectivă; (e o infracțiune pasibilă de o pedeapsă maximă) privativă de libertate de cel puțin patru ani, în conformitate cu instrumentul relevant prevăzut la articolul 3 sau, în cazul în care respectivul instrument nu conține un prag pentru pedeapsă, în conformitate cu legislația națională relevantă.</p>
<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>	<p>Articolul 6 Confiscarea aplicată terților (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite confiscarea produselor sau a altor bunuri a căror valoare corespunde produselor care, în mod direct sau indirect, au fost transferate de o persoană suspectată sau învinuită către terți sau care au fost dobândite de terți de la o persoană suspectată sau învinuită, cel puțin în cazurile în care terții știau sau ar fi trebuit să știe faptul că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și circumstanțe concrete, inclusiv a faptului că transferul sau dobândirea a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani semnificativ mai reduse decât valoarea de piață a bunurilor.</p>
<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>	<p>(2) Alineatul (1) se interpretează astfel încât să nu aducă atingere drepturilor terților de bună credință.</p>
<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>	<p>Articolul 7 Închegarea (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite închegarea bunurilor în vederea unei posibile confiscări ulterioare. Respectivile măsuri, care sunt dispuse de o autoritate competentă, includ acțiuni urgente care urmează să fie adoptate atunci când este necesar în scopul de a conserva bunurile.</p>

<p>(2) Bunurile aflate în posesia unei părți terțe, astfel cum se menționează la articolul 6, pot face obiectul unor măsuri de înghețare în scopul unei posibile confiscări ulterioare.</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>Articolul 8 Garantții (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele afectate de măsurile prevăzute în prezenta directivă au dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil, în vederea exercitării drepturilor acestora.</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că ordinul de înghețare a bunurilor este comunicat persoanei afectate cât mai curând posibil după executare. O astfel de comunicare cuprinde, cel puțin succint, motivul sau motivele hotărârii în cauză. Atunci când este necesar, pentru a nu periclita cercetarea penală, autoritățile competente pot amâna comunicarea ordinului de înghețare a bunurilor către persoana afectată.</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(3) Ordinul de înghețare a bunurilor rămâne în vigoare numai atât timp cât este necesar pentru conservarea bunurilor în vederea unei posibile confiscări ulterioare.</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(4) Statele membre prevăd posibilitatea efectivă pentru persoana ale cărei bunuri sunt afectate de a ataca ordinul de înghețare în fața unei instanțe, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația națională. Astfel de proceduri pot prevedea faptul că, atunci când ordinul inițial de înghețare a fost adoptat de o altă autoritate competentă decât cea judiciară, un astfel de ordin trebuie înaintat mai întâi spre confirmare sau examinare unei autorități judiciare, înainte de a putea fi atacat în fața unei instanțe.</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>

<p>(5) Bunurile înghețate care nu sunt ulterior confiscate sunt restituite imediat. Condițiile sau normele procedurale în temeiul cărora se returnează bunurile respective se stabilesc în legislația națională.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(6) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că orice hotărâre de confiscare a bunurilor este motivată și că aceasta este comunicată persoanei afectate. Statele membre prevăd posibilitatea efectivă pentru persoana împotriva căreia este dispusă confiscarea de a ataca hotărârea de confiscare în fața unei instanțe.</p>	<p>Art. II. Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 5 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>Art. 425² - „(1) Împotriva hotărârii prin care instanța de apel dispune măsura de Contestarea măsurii de asigurată a confiscării speciale ori a confiscării extinse, procurorul sau persoanele ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate pot face contestație numai în ceea ce privește această măsură de siguranță.</p> <p>(2) Procurorul poate face contestație în termen de 48 de ore de la pronunțare, iar inculpatul în termen de 48 de ore de la comunicare.</p> <p>(3) În cazul persoanelor ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate, termenul de 48 de ore curge de la data la care acestea au aflat despre hotărârea prevăzută de alin. (1).</p> <p>(4) Contestația este suspensivă de executare. Contestația se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare, în ședință publică, cu participarea procurorului și cu citarea inculpatului și a părților interesate . Prevederile art. 425¹ se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(5) Contestația împotriva hotărârii prevăzute în alin. (1), pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție în apel, se soluționează de Completul de 5 judecători.”</p> <p>8. La art. 426, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin. (2), cu următorul cuprins: „(2) Prevederile alin. (1) lit. a) și c)-g) se aplică și în cazul hotărârilor prin care s-a soluționat</p>

<p>(7) Fără a se aduce atingere Directivelor 2012/13/UE și 2013/48/UE, persoanele ale căror bunuri sunt afectate de hotărârea de confiscare au dreptul de a fi asistate de un avocat, pe întreaga durată a procedurii de confiscare legate de determinarea produselor și a instrumentelor, pentru a-și putea exercita drepturile. Persoanele în cauză sunt informate că au acest drept.</p>	<p>contestația prevăzută de art. 425². Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(8) În cadrul procedurilor menționate la articolul 5, persoana afectată beneficiază de posibilitatea efectivă de a contesta circumstanțele cauzei, inclusiv elementele concrete de fapt și probele disponibile pe baza cărora bunurile respective sunt considerate bunuri derivate din activități infracționale.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(9) Terții au dreptul de a pretinde un titlu de proprietate sau alte drepturi reale, inclusiv în cazurile menționate la articolul 6.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>(10) În cazul în care, ca urmare a unei infracțiuni, victimele formulează pretenții împotriva persoanei care face obiectul măsurii de confiscare prevăzute în temeiul prezentei directive, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că măsura de confiscare nu împiedică victimele să obțină despăgubiri în baza pretențiilor formulate.</p>	<p>Nu face obiectul prezentului proiect.</p>
<p>Articolul 9 Confiscarea și executarea efective Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite identificarea și urmărirea bunurilor care urmează să fie înghețate și confiscate chiar și după pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare sau ca urmare a procedurilor efectuate în aplicarea articolului 4 alineatul (2) și pentru a asigura executarea efectivă a unei hotărâri de confiscare, în cazul în care a fost deja pronunțată o astfel de hotărâre.</p>	<p>Art. II - Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 5 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1. La art. 249, după alineatul (4) se introduce un alineat nou, alin. (4¹), cu următorul cuprins: „(4¹) În cazul bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse, luarea de către procuror a măsurilor asigurătorii pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a acestor bunuri este obligatorie.” Art.IV. La art. 79 din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul</p>

	<p><i>procesului penal, publicată în, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.513 din 14 august 2013, după alineatul (3) se adaugă un alineat nou, alin.(4), cu următorul cuprins:</i></p> <p>„(4) Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate încunoștințează judecătorul delegat cu executarea despre orice împiedicare ori întârziere survenită în cursul executării unei confiscări speciale sau confiscări extinse, pe baza informațiilor periodice primite de la Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la alte autorități competente cu punerea în executare a acestor măsuri de siguranță.”</p>
<p>Articolul 10</p> <p>Gestionarea bunurilor înghețate și confiscate</p> <p>(1) Statele membre adoptă măsurile necesare, de exemplu prin instituirea unor birouri centralizate, a unor birouri specializate sau a unor mecanisme echivalente, pentru a asigura gestionarea adecvată a bunurilor înghețate în vederea unei posibile confiscări ulterioare.</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(2) Statele membre se asigură că măsurile menționate la alineatul (1) includ posibilitatea vânzării sau a transferului bunurilor, dacă acest lucru este necesar.</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>(3) Statele membre au în vedere adoptarea unor măsuri care să permită ca bunurile confiscate să fie utilizate în interes public sau pentru obiective de natură socială.</p>	<p><i>Nu face obiectul prezentului proiect.</i></p>
<p>Articolul 11</p> <p>Statisticile</p> <p>(1) Statele membre culeg periodic date de la autoritățile relevante și realizează statistici cuprinzătoare. Datele statistice culese sunt transmise anual Comisiei și cuprind:</p> <p>(a) numărul ordinelor de înghețare executate;</p> <p>(b) numărul hotărârilor de confiscare executate;</p> <p>(c) valoarea estimată a bunurilor înghețate, cel puțin) a bunurilor înghețate în vederea unei posibile</p>	<p>Art. V - Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate este desemnată ca autoritate națională competentă să centralizeze datele primite de la autorități în ceea ce privește măsurile asigurătorii, confiscările speciale și confiscările extinse dispuse în cursul procedurilor judiciare penale și să realizeze statistici pe care le transmite anual, prin intermediul Ministerului Justiției, Comisiei Europene, în aplicarea art. 11 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană.</p>

<p>confiscări ulterioare la momentul înghețării; (d valoarea estimată a bunurilor recuperate la momentul confiscării.</p>	<p><i>Idem mai sus</i></p>
<p>(2) Statele membre trimit de asemenea anual Comisiei următoarele statistici, în cazul în care acestea sunt disponibile la nivel central în statul membru în cauză: (a numărul de solicitări de executare a unor ordine) de înghețare în alt stat membru; (b numărul de solicitări de executare a unor hotărâri) de confiscare în alt stat membru; (c valoarea sau valoarea estimată a bunurilor) recuperate ca urmare a executării în alt stat membru.</p> <p>(3) Statele membre depun toate eforturile pentru a culege la nivel central datele menționate la alineatul (2).</p>	<p><i>Idem mai sus</i></p>
<p>Articolul 12 Transpunere (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 4 octombrie 2015. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte. (2) Atunci când statele membre adoptă actele, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. (3) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții din legislația națională pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>	<p><i>Nu necesită transpunere.</i></p>
<p>Articolul 13 Raportare Comisia prezintă Parlamentului European și</p>	<p><i>Nu necesită transpunere.</i></p>

<p>Consiliului, până la 4 octombrie 2018, un raport de evaluare a impactului legislației naționale existente în domeniul confiscării și recuperării bunurilor, însoțit, dacă este necesar, de propuneri adecvate. În cadrul raportului respectiv, Comisia evaluează de asemenea dacă este necesară revizuirea listei de infracțiuni prevăzute la articolul 5 alineatul (2).</p>	
<p>Articolul 14 Înlocuirea Acțiunii comune 98/699/JAI și a anumitor dispoziții ale Deciziilor-cadru 2001/500/JAI și 2005/212/JAI (1) Acțiunea comună 98/699/JAI, articolul 1 litera (a) și articolele 3 și 4 din Decizia-cadru 2001/500/JAI, precum și articolul 1 primele patru liniuțe și articolul 3 din Decizia-cadru 2005/212/JAI sunt înlocuite cu prezenta directivă pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective cu privire la termenele de transpunere a deciziilor-cadru respective în legislația națională. (2) Pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimiterea la Acțiunea comună 98/699/JAI și la dispozițiile Deciziilor-cadru 2001/500/JAI și 2005/212/JAI menționate la alineatul (1) se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.</p>	<p><i>Nu necesită transpunere.</i></p>
<p>Articolul 15 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>	<p><i>Nu necesită transpunere.</i></p>
<p>Articolul 16 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.</p>	<p><i>Nu necesită transpunere.</i></p>

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale

Nr. crt.	Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale	Proiect de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul penal
1.	<p align="center">CAPITOLUL 1 OBIECT ȘI DOMENIU DE APLICARE</p> <p align="center">Articolul 1 Obiect</p> <p>Prezenta directivă prevede norme minime comune cu privire la: (a) anumite aspecte ale prezumției de nevinovăție în cadrul procedurilor penale; (b) dreptul de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
2.	<p align="center">Articolul 2 Domeniu de aplicare</p> <p>Prezenta directivă se aplică persoanelor fizice care sunt suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale. Prezenta directivă se aplică în toate fazele procedurilor penale, din momentul în care o persoană este suspectată sau acuzată de comiterea unei infracțiuni sau a unei presupuse infracțiuni până când hotărârea prin care se stabilește că persoana respectivă a comis infracțiunea în cauză rămâne definitivă.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
3.	<p align="center">CAPITOLUL 2 PREZUMȚIA DE NEVINOVĂȚIE</p> <p align="center">Articolul 3 Prezumția de nevinovăție</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.

	Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate beneficiază de prezumția de nevinovăție până la dovedirea vinovăției conform legii.	
4.	<p>Articolul 4</p> <p>Referirile publice la vinovăție</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, atâta vreme cât vinovăția unei persoane suspectate sau acuzate nu a fost dovedită conform legii, declarațiile publice făcute de autoritățile publice și deciziile judiciare, altele decât cele referitoare la vinovăție, nu se referă la persoana respectivă ca fiind vinovată. Prin aceasta nu se aduce atingere actelor de urmărire penală care au drept scop dovedirea vinovăției persoanei suspectate sau acuzate și nici deciziilor preliminare cu caracter procedural care sunt luate de autoritățile judiciare sau de alte autorități competente și care se bazează pe suspiciuni sau probe incriminatoare.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
5.	(2) Statele membre se asigură că sunt disponibile măsuri corespunzătoare în cazul unei încălcări a obligației prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate, în conformitate cu prezenta directivă și, în special, cu articolul 10.	Nu face obiectul prezentului proiect.
6.	(3) Obligația prevăzută la alineatul (1) de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public.	Nu face obiectul prezentului proiect.
7.	<p>Articolul 5</p> <p>Prezentarea persoanelor suspectate și acuzate</p> <p>(1) Statele membre iau măsuri adecvate pentru a garanta că persoanele suspectate și acuzate nu sunt prezentate ca și cum ar fi vinovate, în fața instanței sau în mod public, prin utilizarea unor măsuri de constrângere fizică.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
8.	(2) Alineatul (1) nu împiedică statele membre să aplice măsuri de constrângere fizică impuse de circumstanțele specifice cauzei, legate de securitate sau menite să împiedice persoanele suspectate sau acuzate să se sustragă sau să ia contact cu terțe persoane.	Nu face obiectul prezentului proiect.

9.	<p>Articolul 6 Sarcina probei</p> <p>(1) Statele membre se asigură că sarcina probei în ceea ce privește stabilirea vinovăției persoanelor suspectate și acuzațe revine organelor de urmărire penală. Prin aceasta nu se aduce atingere niciunei obligații a judecătorului sau a instanței competente de a căuta atât probe incriminatoare, cât și dezincriminatoare, și nici dreptului apărării de a prezenta probe în conformitate cu dreptul intern aplicabil.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
10.	<p>(2) Statele membre se asigură că orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei respective.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
11.	<p>Articolul 7</p> <p>Dreptul de a păstra tăcerea și dreptul de a nu se autoincrimina</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a păstra tăcerea în legătură cu infracțiunea de săvârșirea căreia sunt suspectate sau acuzate.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
12.	<p>(2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a nu se autoincrimina.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
13.	<p>(3) Exercițarea dreptului de a nu se autoincrimina nu împiedică autoritățile competente să strângă probe care pot fi obținute în mod legal prin utilizarea unor măsuri de constrângere prevăzute de lege și care au o existență independentă de voința persoanelor suspectate sau acuzate.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
14.	<p>(4) Statele membre pot permite autorităților sale judiciare ca, la pronunțarea hotărârilor, să țină seama de atitudinea cooperantă a persoanelor suspectate și acuzate.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
15.	<p>(5) Exercițarea de către persoanele suspectate și acuzate a dreptului de a păstra tăcerea și a dreptului de a nu se autoincrimina nu se utilizează împotriva acestora și nu se consideră a fi o dovadă a săvârșirii infracțiunii respective de către acestea.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.

16.	<p>(6) Prezentul articol nu împiedică statele membre să decidă ca, în cazul infracțiunilor minore, procesul sau unele faze ale acestuia să se poată desfășura în scris sau fără interogarea persoanei suspectate sau acuzate de către autoritățile competente în legătură cu infracțiunea în cauză, cu condiția ca acest lucru să respecte dreptul la un proces echitabil.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
17.	<p>CAPITOLUL 3 DREPTUL DE A FI PREZENT LA PROCES Articolul 8 Dreptul de a fi prezent la proces</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a fi prezente la propriul proces.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
18.	<p>(2) Statele membre pot să prevadă că un proces care poate duce la o hotărâre privind vinovăția sau nevinovăția persoanei suspectate sau acuzate poate avea loc în absența persoanei în cauză, cu condiția ca:</p> <p>(a) persoana suspectată sau acuzată să fi fost informată în timp util cu privire la proces și la consecințele ne reprezentării; sau</p> <p>(b) persoana suspectată sau acuzată care a fost informată cu privire la proces să fie reprezentată de un avocat mandatat, care a fost numit fie de către persoana suspectată sau acuzată, fie de către stat.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
19.	<p>(3) O hotărâre luată în conformitate cu alineatul (2) poate fi pusă în executare împotriva persoanei suspectate sau acuzate în cauză.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
20.	<p>(4) Atunci când statele membre prevăd posibilitatea desfășurării proceselor în lipsa persoanelor suspectate sau acuzate, dar condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol nu pot fi îndeplinite din cauză că suspectul sau inculpatul nu poate fi localizat, în pofida eforturilor rezonabile depuse în acest scop, statele membre pot să prevadă că o hotărâre poate fi totuși luată și pusă în executare. În acest caz, statele membre se asigură că, atunci când persoanele suspectate sau acuzate sunt informate cu privire la hotărâre și, în special, atunci când sunt prinse, ele sunt informate și despre posibilitatea de a contesta hotărârea și despre dreptul la un nou proces sau la o altă cale de atac, în conformitate cu articolul 9.</p>	<p>Art. 11. - <i>Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 5 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:)</i></p> <p>9. La art. 557 după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin. (1'), cu următorul cuprins:</p>

		„(1 ¹) Odată cu înmânarea mandatului de executare, persoanei condamnate i se aduce la cunoștință, sub semnătură, în scris, dreptul prevăzut de art. 466 alin. (1) iar în cazul în care persoana nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal”.	
21.	(5) Prezentul articol nu aduce atingere normelor naționale conform cărora judecătorul sau instanța competentă poate să excludă temporar o persoană suspectată sau acuzată de la proces, atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura buna desfășurare a procedurilor penale, cu condiția ca dreptul la apărare să fie respectat. (6) Prezentul articol nu aduce atingere normelor naționale care prevăd desfășurarea în scris a procedurilor sau a anumitor faze ale acestora, cu condiția respectării dreptului la un proces echitabil.	Nu face obiectul prezentului proiect.	
22.	(6) Prezentul articol nu aduce atingere normelor naționale care prevăd desfășurarea în scris a procedurilor sau a anumitor faze ale acestora, cu condiția respectării dreptului la un proces echitabil.	Nu face obiectul prezentului proiect.	
23.	Articolul 9 Dreptul la un nou proces Statele membre se asigură că, atunci când persoanele suspectate sau acuzate nu au fost prezente la procesul lor și condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2) nu au fost îndeplinite, persoanele în cauză au dreptul la un nou proces sau la o altă cale de atac care permite reexaminarea pe fond a cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi, și care ar putea duce la anularea hotărârii inițiale. În acest sens, statele membre se asigură că persoanele în cauză suspectate și acuzate au dreptul de a fi prezente, de a participa efectiv, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern, și de a-și exercita dreptul la apărare.	Nu face obiectul prezentului proiect.	
24.	CAPITOLUL 4 DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE Articolul 10 Căi de atac (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate dispun de o cale de atac eficientă în cazul în care drepturile lor prevăzute în prezenta directivă sunt încălcate.	Nu face obiectul prezentului proiect.	

	<p>(2) Fără a aduce atingere normelor și sistemelor naționale privind admisibilitatea probelor, statele membre se asigură că, atunci când se apreciază declarațiile făcute de persoane suspectate sau acuzate sau probele obținute cu încălcarea dreptului acestora de a păstra tăcerea sau de a nu se autoincrimina, dreptul la apărare și caracterul echitabil al procedurilor sunt respectate.</p>	
25.	<p>Articolul 11 Colectarea datelor</p> <p>Până la 1 aprilie 2020 și, ulterior, la fiecare trei ani, statele membre transmit Comisiei datele disponibile privind modul în care au fost exercitate drepturile prevăzute în prezenta directivă.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
26.	<p>Articolul 12 Raportul</p> <p>Până la 1 aprilie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
27.	<p>Articolul 13 Menținerea nivelului de protecție</p> <p>Nicio dispoziție din prezenta directivă nu se interpretează ca reprezentând o derogare sau o limitare a vreunui drept sau garanție procedurală asigurate potrivit cartei, CEDO sau altor dispoziții relevante din dreptul internațional sau din dreptul oricărui stat membru care prevede un nivel mai ridicat de protecție.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
28.	<p>Articolul 14 Transpunere</p> <p>(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 aprilie 2018. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la acestea.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p> <p>(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.

29.	<p>Articolul 15 Intrarea în vigoare</p> <p>Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.
30.	<p>Articolul 16 Destinatari</p> <p>Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.</p>	Nu face obiectul prezentului proiect.

